

HÚSVÉT 7. VASÁRNAPJA**B év**

1 – 4 oldal

Olv.: ApCsel 1,1-11 – Ef 1,17-23 – Mk15-20

URUNK MENNYBEMENETELE - Az Apostolok küldetése

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL***Szentmise bevezetése***

Kedves Testvérek!

Urunk mennybemenetelének az ünnepe van. Ezt a szót használjuk ennek az ünnepnek megnevezésére, ha hitünk történelme felől, az üdvösség rendjében, vizsgáljuk ezt a történetet, ezt az eseményt, akkor Jézus megdicsőülésére kell gondolnunk.

***Jézusnak, -
aki értünk emberré lett,
aki értünk szenvedett és meghalt, -
Isten életet adott, új életet és megdicsőítette!
Ez az ünnep a győztes Jézusról szól, aki megvívta a maga harcát,
aki értünk harcolt a hatalmakkal, az erőkkel, és győzött!***

Nézzünk most önmagunkba és gondoljunk a magunk küzdelmeire, azokra a harcokra, amiket harcolunk mi is az élet érdekében!

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

Ezek a beszámolók, amiket ma hallottunk sajátos kettős mozgásról szólnak. Az Úr fölment, az apostolok meg elmentek. Az Úr fölment a mennybe és ül az Atya jobbján, ahogy a Szentírás fogalmaz. Az apostolok meg elmentek, mert küldte őket az Úr:

***„Menjete el az egész világra
és hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek.”***

Jézus e világi működésének a kiteljesedéséről van szó. Az a küldetés, amit Jézus a hívőkre bízott, az a krisztusi műnek, az Egyháznak a megszületéséről, kibontakozásáról és küldetéséről szól.

Arra is gondolhat az ember, hogy **utakról** van szó. Ebben a modern világban, amelyben élünk, igen nagy jelentőséget tulajdonítunk az utaknak. Ahova utak vezetnek, ott élet támad, mert ezeken az utakon el lehet menni, kapcsolatot lehet teremteni az emberekkel. Azok a térségek, amiket ezek az utak bekapcsolnak a nagy hálózatba, azok a térségek élni fognak.

Az egyetlen hiteles út a krisztusi út!

Ezen a mai ünnepen, Jézus mennybemenetelének az ünnepén egy utat jelöl ki nekünk Jézus, - nem túlzás, ha így mondom, - az egyetlen hiteles utat, azt az utat, amelyen az élet közlekedik, amelyen az élet értékeit viszik és ahol az emberek ezekkel az értékekkel találkoznak, ott élet támad. Ezek az emberek bekapcsolódnak egy nagy közösségbe. Azonosulnak ennek a közösségnek a célkitűzéseivel és amilyen mértékben ezek megvalósulnak, olyan mértékben bontakozik ki az élet, a krisztusi élet.

Az elmúlt vasárnap arról elméltünk, hogy milyen nagy a különbség a természetes emberi szeretet és a keresztény szeretet között.

Ezek az utak a krisztusi szeretet híreit, igazságait viszik azért,
hogy ez határozza meg a közösségek életét, legfőképpen az Egyház életét.
Az Egyház életét abban az értelemben határozza meg,
ahogy ezt az első keresztény közösségek esetében tapasztalták:

**„Nézzétek, hogy szeretik egymást!”
Ha ez valamiképpen megjelenik,
akkor a krisztusi üzenet, a krisztusi örömhír valósul meg!**

Mennyire teljesítjük küldetésünket?

Krisztus mennybemenetelének ünnepén nekünk, hívő embereknek ezek szerint azon kellene elgondolkodni, hogy hol a helyünk? Hogyan vagyunk jelen ebben a világban? Mennyire teljesítjük küldetésünket? Tény, hogy nem növekszik az Egyház annak ellenére sem, hogy a harmadik világban egyre többen keresztelkednek meg, ha Európát nézzük, akkor is valamilyenfajta zsugorodásról van szó. Ez abból adódik, hogy a keresztény közösségek nem úgy jelennek meg, nem úgy jelenítik meg a rájuk bízott értékeket, hogy azok vonzóak lennének az emberek számára. Idegen hatalmak hatalmasodnak el rajtunk. Most olyan hatalmakra gondoljunk, amely hatalmak külön-külön mindegyikünk életét képesek behálózni és a mi emberi világunkat képesek krisztusellenessé tenni.

Ez a mai ünnep Jézus győzelméről szól, ahogy említettem a szentmise bevezetőjében.

Az ókori ember világképe erről az ünnepről

Az a kép, amit hallottunk ma a Szentírásból, az az ókori ember világképe. Az akkori ember felfogásában a kozmosz, az a föld és az ég. Éppen olyannak gondolta el az eget, mint amit tapasztalt a földdel kapcsolatban. Amikor Jézus megdicsőüléséről gondolkodott az ember, akkor azt így fejezte ki, hogy fölment ezekből az alsó régiókból, a mulandó világból az örökkévalóba, a halandó ember világából az örökké élő Isten világába. Felfogásuk szerint az Isten fent van, a mennynek az ura és ők ezt így fejezték ki. Számunkra ez már idegen. Nem is tudjuk talán közel engedni magunkhoz ezt a fajta kifejezési formát.

Mégis a harmadik évezred emberének is itt van az üzenet. Jézus mennybemenetelének üzenete ma éppúgy érvényes. Mindenek ellenére, annak ellenére, hogy ez a világkép számunkra idegen, mégis innen lehet elindulni és a mai ember számára is elfogadható módon kifejezni ennek a mai ünnepnek az üzenetét.

A ma emberének világképe: a szeretet hatalmáról szól

Az ókori ember úgy gondolta, hogy van a föld és van az ég és közöttük hatalmak, ijesztő erők működnek. Az ókori ember igyekszik ezek fölé az erők fölé, hatalmak fölé kerülni, de lépten-nyomon megtapasztalja a maga gyengeségét, elégtelenségét. Az Isten segítségét abban fedezték fel, hogy ezekkel a hatalmakkal, erőkkel, az embert megalázó és legyőző erőkkel való küzdelmükben maguk mellé állították az Istent.

Ezek az erők, ezek a hatalmak ma is működnek.
Jézus győzelme nem azt jelentette,
hogy ezek az erők, ezek a hatalmak végérvényesen megszűntek.
Ez azt jelenti, hogy Jézus győzött!

Az, amit Jézus megjelenített ebben a világban,
az egy nagyobb erő, az egy nagyobb hatalom,
mint amik itt a földön érvényesülnek.

Jézus életvitele, Jézus tanítása ezt a nagyobb erőt jelenítette meg világunkban!

Ez azt jelenti: a szeretet hatalma, a szeretet ereje!

Ez akkor is így van, ha ezek a gonosz erők,
ezek a gonosz hatalmak Őt is megölték,
de Isten kinyilatkoztatta Jézus feltámadásával
az ő nagyobb erejét, az ő nagyobb hatalmát!

A mennybemenetel ezt fejezi ki. Az efezusi levélben is él ez az üzenet így, amikor azt írja, hogy e világi hatalmasságok és erők fölé emelkedik. A politikából vette a hasonlatot a szent író, hogy a győztes hadvezér, amikor hazajön, akkor ünnepel, mert győzött. Jézus mai ünnepe már az efezusi levél írójában is így él: Jézus a győztes, aki ezeket az e világi erőket fölülmúlta. Megjelenített egy olyan erőt ebben a világban, amely hatalmasabb az ember mindenfajta megnyilatkozásánál. Ijesztő lehet az ember megnyilatkozása, de valójában soha nem győzedelmeskedik a szeretet hatalma fölött.

Ez a mai ünnep a legyőzhetetlen szeretet ünnepe!

Így is mondhatom, ha maradok a bibliai képeknél, hogy ***nem helyváltoztatásról van szó***, hogy Jézus lentől fölmegy az akkori elképzelés szerint, hanem ***hatalomváltásról van szó***.

Azokat a hatalmakat köti meg Jézus az ő élete példájával,
az ő áldozatával, az ő szeretetének kinyilatkoztatásával,
amely hatalmak egyébként legyőzhetetlenek.
Egyedül a szeretet nagyobb ezeknél!
Ez a szeretet Jézus győzelme!

Mi keresztények keressük helyünket ebben a világban. Jézus ránk bízta „ennek a hatalomnak a gyakorlását,” nekünk adta meg ezt a lehetőséget. Ezért ígérte meg a Szentlelket is. Jövő vasárnap ünnepeljük a Szentlélek eljövetelét, akit azért ad nekünk az Isten, hogy ezeket az értékeket megjelenítsük, vagyis ebben a világban

***az Egyház ezt a legyőzhetetlen szeretetet megmutassa az embereknek,
de legfőképpen, - ahogy Jézus mondta - a legkisebbeknek.***

Kedves, jó Testvérek!

Ha ma méltóképpen akarunk ünnepelni, akkor erről a küldetésünkről kell elgondolkodni. Hogyan vagyunk mi jelen ebben a világban? Vajon, csupán emlékezni szeretünk és ünnepelni? Az emlékezés és az ünneplés a templomokhoz kötődik és különböző egyházi, vallási megnyilatkozásokhoz. Megelégszünk-e ezzel, vagy valóban a küldetést elfogadva élünk:

***„Menjetek el az egész világra és jelenjete meg ezzel a legyőzhetetlen erővel,
amely az életet szolgálja! Semmi más!”***

Ezen a mai ünnepen kérjük Isten segítségét, mert ebben a mi világunkban igen nagy hatalmak és igen nagy erők működnek. Ezeket ma nem úgy fogalmazzuk meg, mint a bibliai időkben.

Ma azt mondjuk, hogy természeti katasztrófa, amit mi idézünk elő,
ahogy szennyezzük a vizeinket, a levegőt.
Ezt ma úgy mondjuk, hogy *gazdasági válság*.
Ahogy egyesek uralkodnak a pénzük, a befolyásuk révén a többiekén.
Ezt úgy mondjuk, hogy *terrorizmus*.
Ahogy egyesek fegyverekkel
és különböző összeköttetéseikre hivatkozva hatalmaskodnak ebben a világban
és legyőzhetetlennek tűnnek ezek az erők, ezek a hatalmak.
Egy ilyen világban keresztényként élni csak egy lehetőségünk van.

***Egy ilyen világban, ha mi megmutatjuk ezt a nagyobb hatalmat, ezt a nagyobb erőt,
akkor az élet szolgálatáról van szó!
Ez a lehetőségünk! Sokan vagyunk, kevesen vagyunk? Krisztusnak kell lennünk!***

+ A M E N +

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

Kedves Testvérek!

Az Úr imádságát imádkozzuk, aki küldetést adott nekünk. Ezt az imádságot újra meg újra azért is imádkozzuk, hogy az Atya fiaiként be tudjuk tölteni küldetésünket. Nagyon fontos, hogy ebben a világban, - amelyben ezek a hatalmas erők működnek, amik emberek miatt működő erőknek mondhatók, - Isten segítsen bennünket abban, hogy mindezek ellenére arról a nagyobb erőről tegyünk tanúságot, amit Jézus megjelenített ebben a világban.

Mi Atyánk...

Szentmise befejezése

Kedves Testvérek!

Isten áldását kérje mindegyikünk! Nagyon-nagy szükségünk van erre! Nagy kísértés a mi keresztény életünkben, hogy emlékezünk, ünnepelünk, emlékezünk Krisztusra, emlékezünk arra, amit ránk hagyott és ünnepeljük, majd azt gondoljuk, hogy ez evangelizáció, azt gondoljuk, hogy ez misszió. Ez belső töltekezés csupán. Ma a mennybemenetel ünnepe van.

***Hatalomváltás! Nagy hatalmat adott kezünkbe Jézus Krisztus!
Isten segítségével, Isten áldásával képesek vagyunk szeretni!
Éljünk jobban ezzel a lehetőséggel lelkünk üdvére és az emberiség javára!***

Van még egy nagyon kedves feladatom. A héten ünnepeltük Tihanyi Gábor 65-dik születésnapját, akinek több közösség igen sokat köszönhet. Fiatal korából a Felső Krisztinavárosi közösség, aztán a Zugligeti közösség, majd ez a mi kicsinyke közösségünk, mert ő rengeteget fáradozott és fáradozik mindmáig azért, hogy ezek az emlékezések, ezek az ünneplések valóban szépek és méltók legyenek. De ő azok közé a szerencsés emberek közé tartozik, hogy még a Máltai Szeretetszolgálat munkatársa is lehet, és ott lehetősége van arra, hogy misszionálhat, dolgozhat a kicsinyekért, a szegényekért, az elesettekért. Nagyon kerek élet ez így! Ezt köszöntük meg múlt szerdán, amikor a 65-dik születésnapját ünnepeltük Gábornak. Aki úgy érzi, hogy ezekért hála és köszönet van a szívében, az köszöntse őt!
Isten éltesse!

+ Á L D Á S +